

መቅደም

በኢትዮጵያ ሰዎች ዘንድ የሚያስመስግነኝ ነው በማለት ካርሎ ኮሎኒ የተባለው የኢጣሊያ ጸሐፊ የጻፈውን ፒኖኪዮ ተብሎ የተሰየመውን በዓለም የታወቀውን ስመ ጥሩውን ቅንጅውን የኢጣሊያ መጽሐፍ በአማርኛ ለመተርጎም በሙሉ እምነት ተነሳሁ።

ይህ መጽሐፍ ለወጣቶችና ለሐፃናት ብቻ አልተጻፈም። ታላላቆችም በደስታና በሚያጫውት ንባብ ትንሽ ጊዜያቸውን እንዲያሳልፉ በማለትም እንጂ ነው።

ፒኖኪዮ በውነት በሁሉ ቋንቋ የተተረጎመ በዓለም የተደነቀ ስመ ጥሩ መጽሐፍ በመሆኑ ከብዙም ዘመናት ጀምሮ ለዓለም ሐፃናት ሁሉ ደስታና አጫዋች ሁኖ ይኖራል።

የኢትዮጵያ ወጣቶች ይኸው ዓይነት ደስ የሚያሰኝ ንባብ እያነበቡ እንዲጫወቱና ሲጫወቱ ወዲያውም እንዲማሩ ይኸን መጽሐፍ ማዘጋጀት የሚገባ መሆኑ ተሰማኝ።

ፒኖኪዮ ይልቁንም ልጆችንም የሚያስተምርና የሚመራ መጽሐፍ ነው። ምንም ዓይነት ነገር በፍጹም በውስጡ ባይኖር አእምሮ የሚከፍት መጽሐፍ ነው። ይልቁንም ደግሞ ከእውነት የወጣ ልዩ ታሪክ እያወራ አእምሮችንም ያለ ባሕርያቸው ባሕርይ እየሰጣቸው ለማሳወቅና ለማስደነቅ የተመቸ ውብ መጽሐፍ ሆኖ ታገኙታል። ብዙም ጊዜ ያስቃል፤ ብዙ ጊዜ ያሳዝናል፤ ብዙ ጊዜ የልጆችን ደካማነት ምን ያህል እንደሆነ ያሳያል፤ በዚህም ስጦታው ነገሩን እየገለበጠ እየዘረዘረና እያሳየ ልጆች ሊያደርጉት የሚገባቸውንና ላያደርጉት የማይገባቸውን ከታላቅ ጥፋትም የሚያደርሰውን ወደ በጎ የሚመራውን ከክፉ ጓደኛ መዋል የሚያመጣውን ችግርና ሁኔታ ሁሉ እየለየ በሰፊው ያሳያቸዋል።

ፒኖኪዮ በአማርኛ ወልደ እንጨት ብዬ የተረጎመኩት እንደ ሰው የሚላወስ የሚናገር የሚስቅ የሚያለቅስ ይልቁንም የልጆች ጠባይ ያለው አንድ የእንጨት ምስል ነው። ከብዙ ብዙ ድካምና ታሪክም በኋላ በመጨረሻው ወልደ እንጨት እንደ ሰው ልጅ አጽምና ሥጋ ለብሶ በዚህ ሁሉ ላይ ደህና ሰውነትና የሥራ ወዳድነት ባሕርይ ያደረበት በውኑ ፍጹም ሰው ይሆናል።

ይኸን አከናውኜ ያቀረብኩላችሁን ስመ ጥሩ መጽሐፍ ምንም ዓይነት ሳይቃወም እንደ ጨዋታ እያደረገ የሚያስተምር ሙሉ የምክር ቃልና ደስ የሚያሰኝ አእምሮ የሚያነቃ የንባብ መጽሐፍ ስለሆነ አንባቢው ሳይታወቀው ያለ ማቋረጥ እየተማረና እየተመከረ ንባቡን ይከተላል። ይኸውም መጽሐፍ ፍሬ ነገሩን ለተረፉ ሰው መጽሐፍ መሆኑ ቀርቶ የፈቃደኛና የትጉህ መልካምነት ምክር ይመስላል።

ከኔ ጋራ ሁኖ ብዙውን ሥራ ያከናውናልኝን አቶ ጥላሁን ቸርነትን በብዙ አመሰግናለሁ። ደግሞም ጽሕፈቱን አንብበው ከመጽሐፉም መታትም በፊት ቃሉን ያሻሻሉልኝን ምክር የሰጡኝንና ሁሉ አመሰግናለሁ።

ወልደ እንጨት

፩ኛ

አናጢው አያ ቲማቲሞ እንደ ልጅ የሚያለቅስና የሚስቅ የእንጨት ቁራጭ እንደገኘ።

- ድሮ አንድ
- ድሮ አንድ - ብዬ ስጃምር ትንሽ አንባቢዎች
- ንጉሥ ነበር! - ብለው ይሉኝ ይሆናል።

አይደለም ተሳስታችኋል። ድሮ አንድ ትንሽ የእንጨት ቁራጭ ነበር። ይኸም የእንጨት ቁራጭ ልዩ ቁንጅና አልነበረውም እንዲያውም የማገድ እንጨት ነበር።

እንደምን እንደሆነ ሳይታወቅ አንድ ቀን ብቻ ይህ እንጨት ከሽማግሌው አናጢ ቤት ተገኘ። ይኸም አናጢ አያ ገብሩ ይባል ነበር። አፍንጫው ዘወትር ቀይ ስለነበረና ብስል ቲማቲምም ስለሚመስል ሰው ሁሉ በዚሁ ስያሜ አያ ቲማቲሞ የሚል የሙገሳ ስም አወጣለት።

አያ ቲማቲሞ ያን የእንጨት ቁራጭ ገና እንዳያ በደስታ ፈነደቀ እጅም አሸት አሸት እያደረገ በሆኑ እንደዚህ ሲል አገረመረመ፤

- ይህ እንጨት ልክ በሚያስፈልገኝ ሰዓት ደረሰልኝ። ለአንድ ጠረጴዛ እግር መሥሪያ አረፍሁ!።

ይኸነም ብሎ ቅርፊቱን ለማንሳትና ለመጥረብ እንጣጥ ብሎ ተነስቶ ፈጥኖ ምሣሩን አነሳ። እስከራለሁም ብሎ እንደ ቃጣ አንድ ረቂቅ ድምጽ ሰምቶ ተገርሞ ቆመ። ረቂቁም ድምጽ እየለመነች - በጣም አትጉዳኝ! - አለች። ይኸን ድምጽ ሲሰማ የዋሁ አያ ቲማቲሞ እንደምን ተገርሞ የቀረ ይመስላችሁ ይሆን! ይኸን ድምጽ የመጣበትን ለማወቅ አያ ቲማቲሞ ቤቱን እየተገላመጠ አየ፤ ግን ማንም አልነበረም፤ ከጠረጴዛውም በታች ቢያይ፤ ምንም አልነበረም ፤ ተዘግቶ የሚኖረውን ሣጥን ከፍቶ ቢመለከት ምንም አላየም፤ ጥራጊና ጥራቢ መጋዝም የሚጠራቀምበትን ቅርጫት ቢያይ ማንም አላገኘም። የሱቁም መዝጊያ ከፍቶ መንገዱን ቢመለከት ሰውም አልነበረ።

- እንግዲያስ - ብሎ ጮኸ።

እየሳቀና ሽቦቱን እያከከ - ገባኝ ገባኝ እኔ ቢመስለኝ ነው እንጂ ድምጹስ አልሰማሁም! ወደ ሥራዬ ልመለስ - አለ።

እንደ ገናም ምሣሩን አንስቶ ያንን የእንጨት ጉራጅ በኃይል ቢመታው - አይ አይ አይ! አሳመምኸኝ! - እያለች ያችው ረቂቅ ድምጽ እያለቀሰች ጮኸች ይኸን ጊዜ አያ ቲማቲሞ እንደነጋበት ጅብ አፋን ከፍቶ በድንጋጤ አልቦት እንደ ጨው ሚሙቶ ፈዞ ይታይ ነበር። መንፈሱም እንደተመለሰ በድንጋጤ እየተንቀጠቀጠና እየተንተባተበ፤

- ከቶ ይኸ ድምጽ ከየት ነው የሚመጣው? ደግሞም በዚህ ስፍራ ማንም ሰው የለ፤ ምናልባትስ ይህ እንጨት እንደ ትንሽ ልጅ ማልቀስ ተምሮ ይሆን። ይኸም አይመስለኝም እንጨቱም ይኸው እንደ ሌላው እንጨት ሁሉ አንድ ምንቸት ጎመን ሊቀቀልበት ይችላል። ደግሞስ እውስጡ ሰው ተደብቆ ይሆን? የተደበቀም ቢኖር ለሱ ይብላኝ እንጂ እኔ ለሁን አሳየዋለሁ - አለ።

ይኸነም ብሎ ያንን መከረኛ እንጨት አንስቶ ያለ ሐዘን ከቤቱ ግንብ ጋር ይፈጠፍጠው ጀመር። የሚያለቅስ ድምጹም እንዳለ ለመስማት ጆሮውን አንቀሶ ቀሞ ፪ ፫ ፬ ደቂቃ ቢያዳምጥም፤ ምንም ነገር

አልሰማም። ለመሳቀም እየሞከረ ሽቦቱን እየነጩ - ገባኝ! ይኸችን ድምጽ እኔ እንደፈለሰሁኝዋት ተረዳሁ። ሥራዬን ልጀምር፤ አለ።

ትልቁም ፍራት ስላደረበት ለመበርታት ትንሽ ትንሽ ማንጐራጐር ጀመረ። ምሳሩንም ወደ ጎን አድረጎ መላጊያውን ሊፈልግ ተነሳ።

አሁንም ያች ድምጽ እየሳቀች - ተው ተው አትኮርኩረኝ! - አለች።

በዚያም ጊዜ አያ ቲማቲሞ ሆይ በመብረቅ እንደ ተመታ እመሬት ወደቀ። ሰውነቱም በተመለሰለት ጊዜ እመሬት ላይ መዘርጋቱ ታወቀው። በድንጋጤ መልኩ ስለተለዋወጠ ሁልጊዜ ቀይ የነበረ አፍንጫው ጭራሹን የተጠበሰ ጉበት መሰለ።

፬ኛ

አያ ቲማቲሞ የእንጨቱን ቁራጭ ለወዳጁ ለአባ የሴፍ እንዳበረከተውና አባ የሴፍም የሚጨፍርና የሚዘል የሚናገር ምስል ሊሠራ እንደወሰደው።

በዚያን ጊዜም በር ተመታ።

አናጢው ከተቀመጠበት መነሳት እንኳን ሳይችል - ግቡ ግቡ አለ።

ቀንጣ ቀንጣ ያለ አባ የሴፍ የተባለ ሽማግሌ መዝጊያውን ከፍቶ ዘው አለ። ምንም አባ የሴፍ ቢባል ሽቦቱ ቢጫ ስለነበር የሚያገኙት ቀልደኞች ልጆች ሁሉ ለማፌዝ አባ ሽሮ አባ ሽሮ እያሉ ይጠሩት ነበር። አባ የሴፍም ትንሽ ነገር የሚበቃው ተናዳጅ ግልፍተኛ ነበርና ወየውለት አባ ሽሮ ለሚለው ሰው ወዲያው ግለላ ሆኖ ለገላጋይ ያስቸግር ነበር።

አባ የሴፍም ከመግባቱ - እንዴት ነህ አያ ቲማቲሞ፤ ሽረ በዓለም ምን ትፈጥራለህ? - አለ።

- ጉንዳኖችን ማንበብ አስተምራለሁ - ብሎ አያ ቲማቲሞ መለሰለት።
- ይቀናህ።
- ሽረ ምን እግር ጥሎህ ዛሬ እኔ ቤት መጣህ አባ የሴፍ?
- እርግጥ እግሬ ነው አንተ ቤት ዛሬ አንድ ነገር እንድለምንህ የጣለኝ።

አናጢው - በርከክ ብሎ - የጠየቅኸውን ካለኝ ልሰጥህ የተሰናዳሁ ነኝ - አለ።

- ዛሬ ጠዋት እራሴ ውስጥ አንድ ሃሳብ ገባ።
- ምን ሃሳብ። እስኪ ንገረኝ።
- እኔው እራሴ በገዛ እጄ የሚጨፍንና የሚዘል አንድ ቀንጃ የእንጨት ምስል ለመሥራት አሰብሁ። ይኸንን ምስል ይዢ ዓለምን በሙሉ እየዞርኩ የአለት እንጂራዬንና አንድ ዋንጫ ጠላ እንዳገኝ እመኛለሁ። ሃሳቤስ ምን ይመስልሃል - ብሎ ጠየቀው።

አባ የሴፍ ገና ንግግሩን ከመጨረሱ ያች የምትመጣበት ስፍራ የማይታወቅ ረቂቅ ድምጽ - ጉሽ ጉሽ አባ ሽሮ - እያለች ጮኸች።

አባ የሴፍም አባ ሽሮ መባሉን በሰማ ጊዜ እንደ በርበሬ እስኪቀላ ተናዶ ተንጠራርቶ ዓይኑን በአናጢው አፍጥጦ - እቤትህ መጥቼ እንዴት እንደዚህ ትለኛለህ? ብሎ ጮኸበት።

- ምን አልኹ? ምን አጠፋሁ?
- አባ ሽሮ አልኸኝ!
- አላልሁም!
- ታዲያ እኔ ነኝ? አንተ ነህ!
- አይደለሁም!
- አንተ ነህ!
- አይደለሁም!
- አንተ ነህ አንተ ነህ!

ነገሩ እየተጋጋለ ሰለሔደ ተናነቁ ተደባደቡ ተሰዳደቡም ከአምባጓርውም በኋላ አያ ቲማቲሞ አባ ዮሴፍን እንደ ቆብ የደፋው የውሸት ሽበት በእጁ መኖሩን አየ፤ አባ ዮሴፍም የአያ ቲማቲሞን የውሸት ሽበት በጥርሱ እንደነከሰ፤

- አያ ቲማቲሞ ሽበቱን መልስ - እያለ ተነፋነፈ
- አንተም የኔን ትፋ! - ብሎ አያ ቲማቲሞ ሽበቱን ከአባ ዮሴፍ ከተቀበለ በኋላ እጅ ለእጅ ተጨባብጠው ህይወታቸውን ሙሉ መልካም ወዳጆች ሁነው እንዲኖሩ ተማማሉ።
- ሰላምም ከሆነ በኋላ - አናጢው - አባ ዮሴፍ ሽረ ምን ኑሯል የምትፈልገው - አለ።
- ምስሉን የምሠራበት ትንሽ እንጨት አፈልግ ነበር። ትሰጠኛለህ?

አያ ቲማቲሞ ደስ ብሎት ያን ዘወትር የሚያስደነግጠውን የእንጨት ቁራጭ ከጠረጴዛ አንስቶ ለሽማግሌው ሊሰጥ ሲቀርብ እንጨቱ ተንፈራግጦ እንደ አሳማ እተድበለበለው አባ ዮሴፍ ጭን ላይ ወደቀ።

- አይ ያንተ ነገር! ለሰው አቃ ስትሰጥ በእንደዚህ ያለ ትሐትና ነው የምትሰጠው? ሰነከልኸኝ እኮ!
- እኔ አይደለሁም እምላለሁ!
- ታዲያ እኔ ነኝ!
- ጥፋቱ ሁሉ የዚህ እንጨት ነው።
- ጥፋቱ የእንጨቱ መሆኑን አውቃለሁ ነገር ግን እግሬ ላይ የወረወርኸው አንተ ነህ!
- እኔ አልወረወርኩብህም!
- ውሸታም!
- አባ ዮሴፍ ተው አትስደበኝ! አለዚያ አባ ሽሮ እልዛለው!
- አህያ!
- አባ ሽሮ!
- ውሻ!
- አባ ሽሮ!
- ቂል ዝንጃሮ!
- አባ ሽሮ!

አባ ዮሴፍም ሶስተኛ ጊዜ አባ ሽሮ በተባለ ጊዜ ዓይኑ በንደት ጨለመ አናጢው ላይ ተንጠልጥሎ ተናንቀው ተደባደቡ።

ከትግሉ በኋላ አያ ቲማቲሞ አፍንጫው ላይ ተቧጠ ሁለት ቦታ ሲደማ አገኘው። አባ ዮሴፍም ከኮቱ ሁለት አዝራር ጎድሎበት አገኘው።

ከዚህ ሁሉ በኋላ እጅ ለእጅ ተጨባብጠው እስከ ጊዜ ሞታቸው መልካም ወዳጆች ሁነው እንዲኖሩ ተማማሉ።

ብሎም አባ ዮሴፍ ያን እንጨት ቁራጭ አንስቶ ሊያ ቲማቲሞን አመስግኖ እያነሰ ወደ ቤቱ ሄደ።

፫ኛ

አባ ዮሴፍ ወደ ቤቱ ተመለሶ ምስሉንም ሠርቶ ወልደ እንጨት ብሎ ስም እንዳወጣለትና የወልደ እንጨትም የመጀመሪያ ኩታራነት።

የአባ ዮሴፍ ቤት ትንሽ የደሃ ጎጆ ሆኖ በጭራሮ የምትዘጋና ኖራ የተቀባች ነበረች። የቤት እቃውም እንደአቅሙ አንድ መናኛ አልጋ አንድ አንካሳ ብርጫማ አንድ የተሰነከለ ጠረጴዛ ነበሩት። እውስጡም ግድግዳ ላይ እሳት ይታይ ነበር ነገር ግን እሳቱ ስዕል ነበር ደግሞም ከእሳቱ በላይ የሚንተከተክና የሚፈላ የሚጨስ የሚመስል ማሰሮ ተስሎ ስለነበር የሚታየው ጭስ የውነት ጭስ ይመስል ነበር።

አባ ዮሴፍ ወልደ እንጨትን እንደ ሠራ

እቤቱ እንደገባ አባ ዮሴፍ ወዲያው የአናጢ መሣርያውን ሰብስቦ ምስሉን መቅረፅና መሳል ጀመረ።

- ምን ስም ባወጣለት ይሻል ይሆን - አያለ ከአለመ በኋላ ወልደ እንጨት አለዋለሁ ፤ ይኸም ስም እድላም ያደርገዋል፤ የወልደ እንጨት ዘር የተባሉትንም ሁሉንም አውቃቸዋለሁ። ብዙዎቹ ዕድሜያቸውም እንደምንም አሳልፈዋል፤ ከነሱም ኃብታሙ ምጽዋት ይለምን ነበር - ብሎ ለምስሉ ስም ካገኘለት በኋላ አባ ዮሴፍ ሥራውን ጀምሮ ጠጉር ግንባር ዓይን በቶሎ ሠራ።

ዓይን ከሠራ በኋላ ያ ዓይን ትኩር ብሎ ሲመለከተውና መላውሱንም ባየ ጊዜ ይህ ሽማግሌ ምን ያህል የተገረመና የተደነቀ ይመስላችኋል?።

አባ ዮሴፍ የሚመለከተው ዓይን ባየ ጊዜ በመደነቅና በመሸበር ተናዶም፤ አንተ ክፉ የእንጨት ዓይን ለምን ታየኛለህ? - ሲል ጮኸ። ነገር ግን ምንም መልስ አላገኘም።

ከዚህ በኋላ አፍንጫ ሠራ ያም አፍንጫ ገና እንደተሠራ ማደግ ጀመረ። አድጎ አድጎ አድጎም የማይበቃው ሆነ። የዋሁ አባ ዮሴፍም መከርከሙ አሰለቸው፤ በከረከመው ቁጥር ያ አፍንጫ ይብሱን ያድግ ነበር።

አፍንጫውን ትቶ አፉን ሠራለት። አፉም ተሠርቶ ሳያልቅ በሠራው ይስቅበትና ያላግጥበት ጀመረ። አባ ዮሴፍ ተናዶ - አትሳቅ - አለው፤ ይኸም ለአለት ድንጋይ የመናገር ያህል ሆነ። እንደገናም - አትሳቅ ነው የምልህ! - ብሎ በዛቻ ቃል ሽማግሌው ቢጮኸ አፉ መሳቁን ቶት ያለ የሌለ ምላሱን ጐለጎለው።

አባ ዮሴፍ ግን እያየ ያላየ መስሎ ዝም ብሎ ሥራውን ቀጠለ። አሁን ከሠራው በኋላ አገጨን አንገቱን ትከሻውን ሆኖን ክንዱንም እጁንም ሠራለት። እጁንም ሠርቶ ሲጨርስ አባ ዮሴፍ እንደ ቀብ የደፋው የውሸት ሽበት ከራሱ ላይ ሲኼድ ተሰማው ቀና ብሎ ቢያይ ምን ያየ መሰላችሁ? ቢጫ ሽበቱን እምስሉ እወልደ እንጨት እጅ አየ።

- ወልደ እንጨት ሽበቱን ቶሎ መልስ! - ብሎ ጮኸ።

ወልደ እንጨትም ሽበቱን እንደመመለስ ከራሱ አጥልቆ እስኪታፈን ድረስ ተከናነበበት። የሠራው ምሥል አላጋጭና አሳቂ መሆኑን ባየ ጊዜ አባ ዮሴፍ ተናዶ አዘና፤

- አልማጭ ልጅ ገና ተሠርተህ ሳታበቃ አባትህን ታሳዝናለህ? ክብር ትነሳለህ? ልጄ ደግ አይደለም! ደግ አይደለም! - ብሎ እምባውን አበሰ።

ይሁን እንጂ የቀረው ሥራ እግርና ቅልጥም ብቻ ነበር። አባ ዮሴፍም እግሩን ሠርቶ ከጨረሰ በኋላ የሠራው እግር አፍንጫውን ረገጠው። በዚህም ይብሱኑ አዝኖ - ይበለኝ ይገባኛል! ይገባኛል አስቀድሞ ማሰብ ነበረብኝ አሁን ግን የሆነ ሆኗልና ምን ይደረግ! - አለ።

ከዚህም በኋላ ወልደ እንጨትን በክንዱ ደግፎ መራመድ ሊያስተምረው እመሬት አሳረፈው። ወልደ እንጨት እግሮቹን ስለደነዘዘውና ገናም መራመድ ስለማያውቅ አባ ዮሴፍ እጆቹን ይዞ ዳይ ያሰኘው ጀመር።

ድንዛዜው ካለፈለት በኋላ ወልደ እንጨት ብቻውን በቤት ውስጥ በመሢድና መሮጥ ጀመረ በመጨረሻው ግን ከቤት ሹልክ ብሎ ወጥቶ መንገዱን ይዞ ተፈተለከ።

አልማጩም ወልደ እንጨት እንደ ጥንቸል እየተፈናጠረ ስለሸሸና በዚያ በለስላሳ መንገድ እንደ አምሳ ፈረሰኛ መሬቱን እያንጓጓ ስለበረረ አባ ዮሴፍ ሊደርስበት አልቻለም፤ ያዘው! ያዘው! - እያለ እየጮኸ በሩቅ ይከተል ነበር። በመንገድ የነበሩ ሰዎች ግን ይኸነን የእንጨት ምስል እንደ ሚዳቄ ሲበር ሲያዩት ተገርመው ቆመው በኹኔታው ልባቸው እስኪፈርስ ይስቁ ነበር።

የአድሎ ክፋት በመጨረሻው ወልደ እንጨትን አንድ ዘበኛ አጋጠመው። ይኸም ዘበኛ የሰውን ልፍለፋ ሰምቶ ከጌታዎ ያመለጠች ውርንጭላ ያለች መስሎት ከመንገዱ መካከል እግሩን አንፈራጦ ጉዳት እንዳይመጣ ለማግደና ለመያዝ ተሰናድቶ ቆመ።

ወልደ እንጨት ግን አየሮጠ መጥቶ ገና በሩቁ ዘበኛውን ሲያይ መውጫ ብልሃት ይፈልግ ጀመረ። በዘበኛው እግሮች ውስጥ መጥለክን መርጦ ሊሾልክ ሮጠ። ዘበኛውም ያለ አንዳች ችግር አፍንጫውን አሳምሮ ይዞ አቆመው (የምስሉም አፍንጫ ከልክ አልፎ የተሠራው ዘበኛው መያዝ እንዲመቸው ሆነ ተብሎ የተደረገ ይመስል ነበር) በገዛ እጁም አንጠልጥሎ ዘበኛው ወልደ እንጨትን ላባ የሴፍ አስረከበው ሽማግሌው ተቀብሎ የምስሉን ጆሮ ለመቆንጠጥ ችግረው። ጆሮውንም ለመያዝ ፈልጎ ባጣ ጊዜ እንደምን የተደነቀ ይመስላችኋል? ለምንድነውስ ብትሉ በችኮላና በንደት ሲሠራው ሳለ ጆሮውን ሰለዘነጋው ነው። ጆሮውንም ስላላገኘ የምስሉን ማጅራት ይዞ ወደ ቤቱ እየነጻና እያርገፈገፈ በዛቸ እንደዚህ አለው፤

- በል ወደ ቤታችን እንሂድ። ከቤታችን ከደረስን በኋላ የሚገባህን አሳይሃለሁ።

ወልደ እንጨትም አባ የሴፍ ስለዛተበት አመሬት ተዘርግቶ አልሂድም አለ።

በዚህን ጊዜ ወሬኛ ማቲዎች ዙሪያውን መቆም ጀመሩ። ከማቲዎቹ አንዱ አንድ ሲናገር ሌላው አንድ ነገር ይመልስ ነበር። አንዳንዶቹም፤

- ይህ መከረኛ ምስል እውነት አለው፤ አንድ ጊዜ እቤቱ ከደረሰ ይህ ክፉ አባ የሴፍ እንደምን እንደሚያደርገው ማን ያውቃል - ሲሉ እኩሌቶቹ፤ - አባ የሴፍን ላላወቀው ሰው ደኅና ሰው ይመስላል በልጆች ላይ ግን ግፈኛ ነው፤ - እያሉ ያሽሟጥጡ ነበር። ሌሎቹ ደግሞ፤ - ይኸ ምስል እጁ ቢገባ ሊበታትነው አይመስልም - ይሉ ነበር።

አንዱ አንድ ሲል አንዱ አንድ ሲል በመጨረሻ ዘበኛው ወልደ እንጨትን ነጻ ለቆ የዋሁን አባ የሴፍን ወደ ወህኒ እያዳፉ ወሰደው። ሽማግሌውም ያልታሰበ ነገር ስላገኘው የሚያደርገውን አጥቶ እንደ ትንሽ ልጅ እያለቀሰና እየተንሰቀሰቀ፤

- አልማጭ ከቶ ለዚህ ኖራል ያንን ያህል ስሠራው የደከምሁት? ሲያንሰኝ ነው፤ ይገባኛል! አስቀድሜ ማሰብ ነበረብኝ! - እያለ ወደ ወህኒ ቤት ሺደ።

ከዚህ በኋላ የደረሰው የማይመስል ታሪክ ነውና ቀጥሎ እንደተጻፈው አጫውታችኋለሁ።